

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **Š. Š.**, zastoupené Mgr. Martou Koplovou, advokátkou se sídlem Karviná-Fryštát, Univerzitní nám. 1935/1, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 28.5.2009 číslo 555 802 7145, o **odnětí částečného invalidního důchodu**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 28.5.2009 číslo X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení odňala žalobkyni částečný invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb. v platném znění od 18.7.2009 s odůvodněním, že žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 12.5.2009 již není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti o 30%.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které poukázala na to, že je velmi dušná, má potíže s dechem, cítí se unavená a není schopna větší zátěže a fyzicky namáhavé práce. Její zdravotní stav se zhoršil nyní na obstrukční nemoc III. stupně. Domáhala se posouzení zdravotního stavu soudním znalcem, který zjistí a potvrdí její zdravotní problémy odpovědně.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné .

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 28.5.2009 číslo 555 802 7145, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Karviné, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, pracoviště Ostrava (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 29.10.2009, doplňujícími posudky téže posudkové komise ze dne 5.2.2010 a 16.6.2010, dalším posudkem posudkové komise MPSV ČR, pracoviště Brno ze dne 27.1.2011 a doplňujícími posudky této posudkové komise ze dne 4.5.2011 a 22.2.2012 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla uznána částečně invalidní dne 22.9.2004. Dne 5.3.2009 požádala o přiznání plného invalidního důchodu. Její zdravotní stav byl posuzován lékařem pověřeným vypracováním posudku pro OSSZ v Karviné dne 7.4.2009 a po provedení bodyplety-smografického vyšetření učinil tento lékař dne 12.5.2009 posudkový závěr, že se u žalobkyně jedná o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle kapitoly VIII, oddílu B, položky 5, písm. a) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., v platném znění ve výši 20%. Znamená to, že žalobkyně není plně ani částečně invalidní, přičemž datum zániku invalidity bylo stanoveno na 12.5.2009. Na základě tohoto posouzení vydala žalovaná napadené rozhodnutí, kterým žalobkyni částečný invalidní důchod odňala.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobkyně od praktické lékařky MUDr. H. a jejího nálezu ze dne 12.3.2009, zdravotní dokumentace plicní ambulance Nemocnice s poliklinikou Karviná-Ráj, z nálezů funkční diagnostiky interního oddělení Vítkovické nemocnice MUDr. P. ze dne 17.4.2009 a z úplné spisové dokumentace OSSZ v Karviné. V diagnostickém souhrnu onemocnění se u žalobkyně jedná chronickou obstrukční plicní nemoc s lehkou ventilační poruchou, obstrukčního emphysematosního charakteru, chronický vertebrogenní algický syndrom páteře při osteopenii a vředovou chorobu duodena. Posudková komise uvádí v posudku odborné lékařské nálezy a učinila závěr, že rozhodující příčinou

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byl stav zapříčiněný chronickou obstrukční plicní nemocí velmi lehkého stupně odpovídající příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitole VIII, oddílu B, položce 5, písm. a), podle které PK MPSV ČR stanovila pokles schopnosti soustavné výdelečné činnosti horní hranicí 20% s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením. Posudková komise vycházela ze zdravotní dokumentace žalobkyně a konstatovala, že vyšetření provedená na funkční diagnostice u MUDr. P. prokazují opakovaně lehkou ventilační poruchu obstrukčního emphysematosního charakteru. Konstatovala dále, že lékař OSSZ při kontrolní lékařské prohlídce dne 13.5.2008 nadhodnotil zdravotní stav žalobkyně, neboť její zdravotní stav již tehdy s pravděpodobností blížící se jistotě neodpovídal částečné invaliditě.

K námitkám žalobkyně vypracovala PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava doplňující posudek ze dne 5.2.2010, v němž uvedla hodnoty FEV₁ z provedených spirometrických vyšetření v roce 2008 a 2009 a dodala, že vyšetření která byla u žalobkyně provedena na oddělení funkční diagnostiky MUDr. P., považuje za objektivně provedená. Vyšetření provedené MUDr. Parmou dne 17.4.2009 při adekvátně užívané léčbě a FEV₁ dosáhlo hodnoty 86,6% NH, poté byla žalobkyně ještě téhož dne vyšetřena u MUDr. P. bronchodylatačním testem, kde hodnoty FEV₁ dosáhla 90,6% NH. Z těchto vyšetření je jednoznačně zřejmé, že se u žalobkyně o zcela lehkou ventilační poruchu obstrukčního emphysematosního charakteru a tato vyšetření posudková komise považuje za validní. PK MPSV ČR setrvala na hodnocení poklesu schopnosti soustavné výdelečné činnosti žalobkyně, tak jak učinila v posudku ze dne 29.10.2009. V dalším doplňujícím posudku ze dne 16.6.2010 PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, jehož úkolem bylo vysvětlit změny ve zdravotním stavu žalobkyně oproti stavu, jaký tu byl v době zjišťovací prohlídky v roce 2004 a v době první kontrolní lékařské prohlídky v roce 2006, posudková komise uvedla, že v době zjišťovací prohlídky na OSSZ Karviná dne 9.12.2004 se posudkový lékař OSSZ dopustil posudkového omylu, a to v tom, že se nejednalo o chorobu astma bronchiále, ale o chronickou bronchitidu s lehkou ventilační poruchou a zdravotní stav žalobkyně již tehdy měl být hodnocen a odpovídal kapitole VIII, oddílu B, položce 5, písm. a), podle které měl být pokles schopnosti soustavné výdelečné činnosti hodnocen 20%. Ani při zjišťovací prohlídce dne 9.12.2004 se tedy u žalobkyně o částečnou invaliditu nejednalo. Dne 23.11.2006 při kontrolní lékařské prohlídce došlo opět k nadhodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Lékařka OSSZ tehdy uvedla pouze výsledek jedné spirometrie, kde FEV₁ činilo 65%, což nemohlo být důvodem pro zařazení pod písm. b) položky 5, oddílu B, kapitoly VIII, jelikož jednorázový výsledek FEV₁ sám o sobě nevypovídá o tíži plicního onemocnění a rozhodně se nejednalo o středně těžkou ventilační poruchu. Posudková komise k tomu dodala, že je nutno hodnotit výsledky opakovaných spirometrických vyšetření a teprve pak je možno učinit závěr, což ovšem posudková lékařka OSSZ neprovedla a zdravotní stav žalobkyně tak nezhodnotila.

Pro opakované námitky žalobkyně vyžádal v rámci dokazování krajský soud další posudek od posudkové komise MPSV ČR, pracoviště Brno. Závěr tohoto

posudku vyzněl úplně stejně, jako posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, tj. že u žalobkyně šlo k datu 28.5.2009 o obstrukční plicní nemoc lehkého stupně. Také tato posudková komise provedla hodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně 20% podle kapitoly VIII (v posudku mylně uvedena kapitola XV, jedná se o administrativní chybu), oddílu B, položky 5, písm. a) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Tato posudková komise zhodnotila řadu odborných lékařských nálezů z plicních vyšetření žalobkyně MUDr. M., MUDr. S. a MUDr. P. V doplňujícím posudku ze dne 4.5.2011 setrvala na tom, že k datu 28.5.2009 se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav na podkladě chronické obstrukční plicní nemoci, jejíž tíže byla pro rozhodné období objektivními vyšetřeními prokázána jako lehká. Pakliže došlo k případnému zhoršení, která měla dlouhodobý nebo trvalý charakter, musí být zhodnocena v případném novém posudkovém řízení. Na stejném závěru tatáž posudková komise setrvala i v dalším doplňujícím posudku ze dne 22.2.2012, v němž uvedla, že při běžných spirometrických vyšetření nelze eliminovat ovlivnění výsledků zevními faktory, např. úrovní spolupráce ze strany vyšetřovaného. Tíže ventilační poruchy u opakovaných běžných spirometrií vykazovala u žalobkyně značný rozptyl, tj. od žádné naměřené poruchy ventilace až po těžkou poruchu ventilace, pro niž však nesvědčily opakované dobré hodnoty saturace kyslíkem. Z uvedených důvodů bylo přistoupeno k provedení funkčního vyšetření plic – bodypletysmografie, které je vyšetřením komplexním a značně eliminuje ovlivnění zevními faktory a je tak vyšetřením objektivnějším, které přináší výsledky s větší validitou než běžné spirometrie. Při tomto funkčním vyšetření plicním ze dne 17.4.2009 byla u žalobkyně prokázána lehká porucha ventilace s dobrou reakcí na podanou medikaci a s ohledem na komplexní charakter tohoto vyšetření lze konstatovat, že vypovídalo adekvátně o tíži plicního onemocnění. Posudková komise v závěru znovu opakovala, že pokud u žalobkyně došlo ke dlouhodobému zhoršení zdravotního stavu, tzn. že pokud při zavedené léčbě bude nejméně jeden rok trvat objektivně prokazatelné výrazné snížení ventilačních parametrů, může být tato skutečnost zhodnocena v případném novém posudkovém řízení.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla částečně invalidní. Podle ust. § 44 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném do 31.12.2009, je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%. Pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky. Uvedené podmínky však žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované nesplňovala, neboť pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti činil u ní toliko 20% a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jí značně neztěžoval obecné životní podmínky. Tento závěr jednoznačně vyplývá z obou posudků posudkových komisí MPSV ČR, včetně jejich dodatků, o jejichž úplnosti a správnosti v daném případě krajský soud nemá důvodu pochybovat. PK MPSV ČR nepochybně vycházely z veškeré dostupné zdravotní dokumentace žalobkyně a zdravotní stav žalobkyně posuzovaly ve složení

z posudkového lékaře a dalších odborných lékařů (tuberkulóza a respirační nemoci, pneumologie, odborný internista), tedy lékařů z oboru nemoci, kterou považují za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. Svým posudkovým závěrem se obě PK MPSV ČR zcela shodly v hodnocení zdravotního stavu žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalované i v hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně. Dle názoru krajského soudu se také obě posudkové komise vypořádaly s námitkami žalobkyně vznášenými v průběhu celého řízení a dostatečně přesvědčivým způsobem na ně odpověděly. Za této situace krajský soud nepřistoupil na důkazní návrh právní zástupkyně žalobkyně, aby byl zdravotní stav žalobkyně posouzen ustanoveným soudním znalcem.

Jelikož žalobkyně k datu 28.5.2009 neplnila zákonné podmínky částečné invalidity, k uvedenému datu nebyla již částečně invalidní, a proto jí částečný invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhodnutím odňala žalobkyni částečný invalidní důchod.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 29. března 2012

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**

